

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z odwołania T. C.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Ł.
o wysokość emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych
i Spraw Publicznych w dniu 30 maja 2006 r.,
zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 15 grudnia 2005 r., sygn. akt I UK 152/05

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ł. wyrokiem z dnia 7 maja 2004 r. oddalił apelację wniesioną przez T. C. od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 31 marca 2003 r. stwierdzając, że organ rentowy prawidłowo ustalił wysokość jego emerytury na podstawie wskaźnika podstawy wynikającego z zarobków z lat 1982-1991.

Kasacja wnioskodawcy została oparta na zarzucie naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., art. 244 § 1 k.p.c. i art. 328 § 1 k.p.c. polegającym na braku wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy i zawierała wnioski o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2005 r. Sąd Najwyższy odrzucił kasację z uwagi na to, iż nie zawiera okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania, których obowiązek wskazania wynika z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżący zarzucił naruszenie art. 393⁵ k.p.c. i art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. i wniósł o jego uchylenie i przyjęcie kasacji do rozpoznania wywodząc, iż w uzasadnieniu kasacji wskazano okoliczności uzasadniające jej rozpoznanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosownie do art. 394¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje wyłącznie na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną (kasację) oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (§ 1), a nadto w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna (kasacja), na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, od których przysługuje kasacja, a wymienionych w art. 398¹ k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji (§ 2). Oznacza to, że zażalenia do Sądu Najwyższego na postanowienia innego rodzaju i wydane przez sąd inny, niż sąd drugiej instancji (sąd okręgowy rozpoznający środki odwoławcze od orzeczeń sądu rejonowego oraz sąd apelacyjny rozpoznający środki odwoławcze od orzeczeń sądu okręgowego w sprawach rozpoznawanych przez ten sąd jako sąd pierwszej instancji), stronie nie przysługują. Odnosi się to również do zażaleń na postanowienia wydane przez Sąd Najwyższy. Jest on ponadto Sądem ostatniej instancji i od jego orzeczeń nie służą środki odwoławcze.

Z powyższych względów zażalenie – jako niedopuszczalne – podlega odrzuceniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.